

núm. 1/ 072015

Benvolguts germanes i germans en Crist!

El passat dia 6 de juliol el nostre missioner va aterrar a l'aeroport de Viru-Viru de la ciutat boliviana de Santa Cruz, en el decurs d'un viatge llarg però sense contratemps. El pas del calorós estiu europeu al suau hivern pre-tropical afavorí una reentrada agradable.

Els primers dies d'estada es van centrar en temes d'intendència sobre la consecució d'un allotjament adient i d'altres gestions administratives necessàries. En aquest sentit, agraïm als germans d' "El Far, Servei Social Protestant" l'acollida en l' "Hogar el Faro" durant els primers dies.

Les primeres preses de contacte amb la comunitat "Nueva Creación", església en la qual el nostre missioner es congrega i on desenvoluparà la tasca pastoral, van ser amb l'Hna. Ana, pastora local, l'Hna. Sonia, presidenta de la comunitat, i l'Hna, M^o Luisa, directora de l'escola Walter Henry.

La rebuda fou acollidora i ben oberta a la col·laboració en diferents àrees tant de l'església com del centre educatiu.

L'església es troba en situació de semi-abandonament, tant pel que fa a les seves instal·lacions com a la vida espiritual dins d'ella. La primera tasca que han demanat ha estat la de recuperar l'aspecte material, per la qual cosa es va procedir a llimar i pintar tot el mobiliari de fusta així com restaurar altres elements com ara portes, finestres, vidres, reixes...

La comunitat local ha pogut observar que des de la CEC-Masvidal s'aposta per un esperit de servei que no només passa pel treball intel·lectual i verbal sinó per arremangar-se i fer feina amb les mans. Ara que ja tenim temple, cal que l'omplim, però no de persones (això no és tasca humana ni un negoci que cerca volum de clients, oi?) sinó que cal que l'omplim de l'Esperit Sant.

I per omplir-lo de l'Esperit Sant només cal fer-lo servir: reunions d'oració, de catequesi, d'assajos, d'atenció social... encara que siguem pocs. Si som llum en el món brillarem des de l'interior del Barrio de La Cuchilla i l'Amo ja farà el que cregui convenient.

Entre les primeres iniciatives, s'ha programat a partir de la primera setmana d'agost, tots els divendres al capvespre, un temps dedicat a l'oració íntima i comunitària, amb salms, textos evangèlics, temps de silenci, espelma i encens, música, reflexions, diàleg secret amb Ell...

visita'ns a
ceemasvidal.org

Des del mateix esperit de proposta, ja s'han iniciat trobades de joves per fer activitats setmanals, amb la voluntat de gaudir d'una joventut cristianament impregnada en una societat difícil.

Així mateix, des de la direcció de l'escola Walter Henry, se'ns ha demanat a la

CEC-Masvidal que col·laborem amb tasques formatives de suport a l'alumnat. Esperem informar-vos dels compromisos específics en el proper butlletí.

la nostra regla:
ora et serbi
(prega i serveix)

També s'ha fet la presentació de l'arribada del nostre missioner a l'església Alfa y Omega. Es concretà amb una entrevista molt afable amb el seu president l'Hno. Félix, ja que la necessitat d'un centre d'atenció a la tercera edat -un dels projectes d'estudi de la CEC-Masvidal en aquesta expedició missional- naixia de

dintre d'aquesta comunitat a petició de l'Hna. Gladys. La formulació general de la proposta del centre de dia per a avis ha estat rebuda amb entusiasme en una segona reunió amb la junta de la comunitat, mostrant aprovació en les directrius i els plantejaments de funcionament. S'està valorant la necessitat d'assegurar la viabilitat d'aquesta idea fent la proposta extensible a tot el circuit metodista de Santa Cruz, que aplega les esglésies Nueva Creación, Alfa y Omega, i Nueva Vida, per tenir la força suficient per implicar l'església nacional (IEMB) en la consecució de recursos.

* * * * *

Construint amb Ell l'Església dels pobres, la seva Església universal...

Vaig passar suaument la mà per aquelles pedres. Sovint no ens fixem ni ens adonem que la nostra ciutat està farcida de murs de pedres centenàries col·locades una damunt l'altra amb una uniformitat i alhora varietat que calma l'esperit. Aixeco el cap i veig que cada pedra té la seva funció, segueix la seva trajectòria per després inclinar-se en una volta i resseguir harmoniosament vers una columna i tornar a enlairar-se altre cop vers al sostre. Havien penjat sentències, poesies, que et feien viatjar lluny en el temps, fent-te conscient de ser filla d'aquella gent que en altre temps hi habitava, filla d'aquella ciutat.

Fixa't en aquest mur! Veus la petitesa de les pedres?, veig recordar. Era davant de la Catedral de Santa Maria del Mar. Explicaven curiositats de la ciutat, història de dones, d'homes i de canalla que havien deixat empremta. La riba del mar abans era a tocar de l'església, i allà hi havia el centre neuràlgic i econòmic que suposava l'anada i vinguda diària de vaixells. La construcció d'una església allà mateix hi tenia la seva lògica.

Aquella església, exemple del gòtic català, tenia una característica que ressaltava per damunt de les altres: en tan sols una cinquantena d'anys aquell edifici va estar enllestit. Massa poc temps perquè altres estils arquitectònics vinguts d'altres països s'hi instal·lessin. Em semblava impossible que en tan pocs anys aquell edifici fos erigit. Amb persones, sí. Tota la ciutat s'hi havia abocat i cadascú, a la seva manera, havia aportat la seva pedra. Aquesta era la raó de la seva mida; prou petita perquè unes mans la poguessin transportar. Tothom, persones com tu i jo que poc saben sobre construir, però a qui la voluntat no els faltava. Persones senzilles amb un sol objectiu: ajudar a fer una església. Podem imaginar doncs, que les pedres no devien ser exactes. Cadascuna tenia les seves irregularitats i posades una al costat de l'altra no encaixaven com un trencaclosques. Va caldre molt de morter per omplir les esclotxes que es formaven i donar al final la sensació d'un mur imperfecte dotat d'una bella multiformitat.

Nosaltres, com a cristians, som la pedra que basteix l'edifici del Crist. Pedres irregulars, imperfectes, però al cap i a la fi, pedres. Pedres vives que volen parlar i lloar Déu per la seva bondat. Pedres que volen fer d'aquest món -on encara la vida de moltes persones està infravalorada- un món millor. Nosaltres, com la basílica, som coberts per l'Esperit de Déu que omple les nostres mancances i els nostres cors.

Posem la nostra esperança en Ell perquè només Ell ens guia, només Ell ens fa instruments per fer la seva voluntat en aquest món, només Ell posa l'amor que devem als nostres germans.

¿No heu llegit allò que diu l'Esclat: La pedra rebutjada pels constructors, ara és la pedra principal. És el Senyor qui ho ha fet, i els nostres ulls se'n meravellen?
Marc 12, 10-11

Alícia Pallàs

SALUTACIÓ DE LA PRESIDENTA-

Des de la presidència de la CEC-Masvidal us volia donar la benvinguda aprofitant la publicació del primer butlletí que la comunitat edita.

En aquest butlletí us oferim les primeres passes que el missioner de la comunitat ecumènica cristiana, l'Enric Ainsa, està fent a Santa Cruz de la Sierra (Bolívia). Una ciutat que coneix de prop ja que ve de realitzar una tasca, tant de gestió econòmica i de recursos humans del 'Hogar El Faro', com de testimoniatge de la fe en la seva estada anterior, i que va tenir com a resultat l'establiment de relacions institucionals amb l'església 'Alfa y Omega' així com la creació d'un acord escolar amb l'escola 'CEA CIFA', per tal que les noies acollides a 'El Faro' poguessin gaudir d'un projecte educatiu sistematitzat, així com d'un reconeixement administratiu de la seva formació.

Ara, des de la CEC-Masvidal, s'enceta (i tots/es nosaltres, de retruc) un nou projecte adreçat a aquelles persones que també estan en una situació de vulnerabilitat social: la gent gran. Una societat que té cura de la seva gent gran és una societat que valora el llegat cultural que la defineix. És en aquest sentit que us volia fer arribar a tots/es la importància humana, primer que res, d'aquest projecte amb el qual s'inicia la CEC-Masvidal i que, com a presidenta d'ella, vull presentar: per una banda, la PREocupació pels altres, que té com a finalitat canviar el món actuant localment; i per una altra, la vessant de viure la fe de forma totalment integradora i ecumènica, com és la que defensa la CEC-Masvidal.

Yolanda Fernández

Presidenta de la CEC-Masvidal

No voldria acabar sense agrair a tota la gent que a Santa Cruz de la Sierra treballa de forma altruista i garanteix que aquest projecte es durà a terme, així com a totes les persones que, amb els seus donatius, ens ajudarà a disposar d'eines inerts per crear un projecte totalment viu.

Una abraçada a tots/es,

Aportacions: Banc Sabadell
IBAN: ES41.0081.0058.8900.0163.0471